

«Я не люблю зими — вона така убога...»

Симоненко Василь Андрійович

* * *

Я не люблю зими — вона така убога,
Одноманітна, барвами скупа,
І місяць білий — круглий, як лупа, —
Втопає в царстві мертвого й німого.
Я не люблю зими — вона така убога.

Усе важке й безмовне, мов каміння, —
Сама ж господарка на колії доріг
Зсипає зорі пригорщами в сніг,
Купаючи в їх сонному промінні
Усе важке й безмовне, мов каміння.

Джерело: *Симоненко В. А. З матір'ю на самоті.* — К.: Молодь, 1990.

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/ya_ne_liubliu_zymy_vona_taka_ubogha